

«Χίμαιρα».— Περί τῆς συμβολικῆς αὐτῆς φαντασμαγορίας τοῦ ποιητοῦ τῶν Ἀτθίδων κ. Ἀχιλλέως Νέη ἔγραψεν ὁ κ. Γ. Τσοκόπουλος εἰς τὰς «Ἀθήνας».

«Ὁ «ποδογλύφτης» Ἔρωτας, ὁ Πειρασμός, ὁ Θάνατος, ὁ Χρόνος, τὸ Χρῆμα, ὅλαι αἱ δυνάμεις αἰ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑπεράνω τοῦ ἀνθρώπου, τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ στοιχεῖα, καταδιώκοντα, παθοῦντα, καὶ στριφογυρίζοντα πέριξ τοῦ Κάλλους, τῆς Χιμαίρας, ἰδοὺ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ποιητικοῦ δράματος τοῦ κ. Ἀχ. Νέη, παιχθέντος εἰς τὸ «Ἀθήναιον». Εἰς τὸ τεράστιον θέμα προσθέσατε ὑποκρούσεις τοῦ Γκλόκ καὶ τοῦ Μπετόδεν καὶ τὴν ὑπέροχον νῆσον τῶν νεκρῶν τοῦ Μπαϊκλιν καὶ θὰ ἔχετε τὴν εὐγενῆ σφαιρὰν ἐμπνεύσεως, τὴν ὁποῖαν περιῆλθε τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Νέη διὰ νὰ καταστρώσῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

Κάθε ἄλλος ἄνθρωπος θὰ ἐτρόμαζεν εἰς τὴν ἀεροπλοῖαν αὐτὴν. Ἀλλ' ὁ κ. Νέης προέβη μὲ θάρρος καὶ μᾶς παρουσίασε κᾶτι τι ἐκτὸς τόπου, ἐκτὸς χρόνου, ἐκτὸς θεατρικῶν κανόνων καὶ ἐκτὸς λογικῆς. Ὁ ποιητὴς ἔκαμεν ὅ,τι ἠμποροῦσε. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦτο ἀρκετόν. Καὶ τὸ ἔργον ἔπεσεν.

Ὅσοι εἶχαν διαβάσει ποιήματα τοῦ κ. Νέη, ἐπερίμενον πυκνοὺς τοὺς ὠραίους στίχους. Διότι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι εἰς τὰς Ἀτθίδας ἀφιερῶθη φλυαρία λατρευτικῆ, ἀλλὰ προσεφέρθησαν καὶ μερικοὶ τέλειοι καὶ ἁρμονικώτατοι στίχοι. Δυστυχῶς οὔτε αὐτὸ δὲν συνέβη εἰς τὴν «Χίμαιραν». Ἀπὸ τὰς τρεῖς πράξεις εἶνε ζήτημα ἂν διαλέγωνται δώδεκα στίχοι καλοί...»